

V ZÁKONĚ JEHO PŘEMÝŠLÍ DNEM I NOCÍ

CECIL duCILLE

(Internetové vysílání, srpen 2008)

Chválíme Boha za další krásný den, za další příležitost předat Boží slovo Jeho lidu a prostříť stůl pro hladové, abychom mohli být nasyceni dobrotou Boží, až si to slovo doposlechneme.

Děkujeme Ti, Otče, za dnešní den a prosíme Tě, abys nám lámal chléb života. Sedíme u Tvého stolu a očekáváme, že pro nás dnes z nebe sestoupí úžasné věci. Díky, Ježíši.

Bratří, hodně jsem se v poslední době zamýšlel nad prvním žalmem, z něž mi Bůh vypíchl slovo „přemýšlí“, „rozjímá“. Vnímám v tomto slovu něco hlubšího, než jak jsme ho dosud chápali.

Žalm 1:1: *„Blahoslavený ten muž (platí i pro ženy ☺, lidské bytosti obecně), kterýž nechodí po radě bezbožných, a na cestě hříšníků nestojí, a na stolici posměvačů nesedá.“* V tomto prvním verši se píše, co byste neměli dělat – je psán v záporu. Neměli byste chodit po radě bezbožných – jinými slovy, neradit se s bezbožnými lidmi. Nestojí na cestě hříšníků ani nesedá na stolici posměvačů. Nejsem v ničem kamenem úrazu hříšníkům ani neopovrhují Božím lidem. Halelujah.

Žalm 1:2: *„Ale...“* toto „ale“ nám říká, co máme dělat: *„...v zákoně Hospodinově jest líbost jeho, a v zákoně jeho přemýšlí dnem i nocí.“* Jinými slovy, když naplňuji první verš, když nedělám věci zmíněné v prvním verši, ještě se neděje nic pozitivního. Vykupující je, když činím, co říká tento druhý verš. Mluvíme o tom, že jednou hřešíme tím, že něco neděláme, a jindy zase hřešíme tím, že něco děláme. Co bychom měli dělat? Mít zalíbení, milovat Hospodinův zákon a o zákoně Hospodinově přemýšlet, rozjímát dnem i nocí. O slovu „přemýšlet“, „rozjímát“ budu dnes mluvit, protože má zvláštní význam. Přemýšlet dnem i nocí.

Najděte si knihu Jozue 1:8. Četli jsme žalmistu Davida a teď tu máme Jozua, každý žil v jiné době. Jozue 1:8: *„Neodejdet' kniha zákona tohoto od úst tvých, ale přemýšlovati budeš o něm dnem i nocí, abys*

ostříhal a činil všecko podle toho, což psáno jest v něm; nebo tehdáž šťastný budeš na cestách svých, a tehdáž opatrný budeš.“

Proč se v těch verších tolik zdůrazňuje přemýšlení dnem i nocí? Jinými slovy, mluvíme o zacílení se na Boha. Jde o to, abychom se naučili zaměřit, soustředit na Boží slovo. Nehledě na okolnosti kolem nás, Bůh nám říká: „Přemýšlejte nad Božím slovem ve dne v noci.“ Ale proč? Je v tom přemýšlení něco zázračného? Nějaké kouzlo? Halelujah. Řeknu vám, co mi Pán ukázal. V jedné písni zpíváme: „Když chválíme a uctíváme, budujeme Tvůj trůn.“ To přesně vystihuje tu myšlenku. Když přemýšlím, rozjímám nad Slovem, začínám vidět duchovní věci jako reálné, a ty věci, které mě obklopují, začínají být méně reálné. Už nejsou tak reálné jako bývaly. Kdysi pro mě slovo realita znamenalo věci, které vidím, na které si mohu sáhnout, které mohu slyšet, cítit. Ale obraz, který mi teď Bůh dává, je ten, že realita je v duchu. A tato duchovní realita je v procesu, kdy On tvoří nového člověka a nový řád, nový Jeruzalém. Halelujah. Pokud tedy rozumíme, že za dveřmi stojí tvůrce, který chce vstoupit, aby mohl dokončit dílo, totiž zdokonalení lidské bytosti neboli lidské duše, pak pochopíme, proč Bůh všemohoucí říká, že chce, abychom rozjímali, chce abychom se zacílili, soustředili. Proč na nás Bůh vložil takovou odpovědnost, abychom přemýšleli? Je to proto, že Bůh na vás nemůže pracovat, dokud vy neotevřete dveře.

Ve Zjevení 3:20 Bůh říká: „*Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestližeť by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou.*“ Bůh mluví k církvi. Mějte na paměti, že vycházíme ze Starého zákona. Vždycky vám říkám, že Starý zákon je základem Nového zákona. Vidíte-li něco v Novém zákoně, můžete se ptát, kde to má kořen ve Starém, a vždy to tam někde můžete najít.

Ježíš mluví k Janovi: „*Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestližeť by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou.*“ Chvála Bohu. To znamená, že se musíte naučit, jak otvírat dveře. Když nebudete mít klíč k otevření dveří, budete stát uvnitř, budete chtít Pánu otevřít, a nebudete toho schopni. Bůh vám teď říká, že klíč k otevření dveří vašeho srdce je zacílení, soustředění, usilovné přemýšlení. Přemýšlejte. Někteří mi řeknete: „Ale jak mohu přemýšlet dnem i nocí? Copak nepotřebuji spát, copak nemusím pracovat?“ Amen. Mohu vám říct jednu věc: Všechno, co se děje na zemi, je stínem, předlohou nebeských věcí. Všechno, co na světě vidíme, má spojení s duchovním světem. Můžete pracovat a vaše mysl přitom může být v Duchu. Můžete

konat výbornou práci a přitom nepřestat přemýšlet o Božích věcech. Halelujah.

Nikdy nezapomenu na dobu, kdy muži rádi dávali k lepšímu sprosté vtipy. Sedíme v kanceláři, samí chlapi, a někdo u protějšího stolu něco řekne, další k tomu něco přidá a pak se začnou těm vtipům chechtat. Já jsem se nemohl udržet a vždycky, když začali s těmi hrubými vtipy, jsem řekl: „Ano, přesně tak je to psáno v Bibli: to a to a to a to ...“ Jednou jeden z nich povídá: „Víte co, tenaten běžel nahý přes náměstí.“ Řekl jsem: „Víte, Bůh řekl proroku Izaiášovi, aby šel z určitého důvodu někam nahý.“ (Iz 20:2-3) A oni řekli: „Ohó, ty musíš znát celou Bibli!“ A tak přestali ty vtipy v mé přítomnosti říkat.

Snažím se vám ukázat, že můžete natolik přemýšlet nad Božím slovem, že všechno, co během dne děláte, se vztahuje nějakým způsobem na Boha, zbožnost a na Boží slovo. Bůh vám říká, že chcete-li budovat svou sílu v Duchu, musíte tyto dveře nechat otevřené. Amen.

V Žalmu 24 nám říká: Zvedněte hlavy, brány! Žalm 24:7: „*Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihnětež se vrata věčná, aby vjíti mohl král slávy.*“ Znamená to, že ta brána má být stále otevřená, věčně zvednutá. Máte být brána, která se nezavírá. Vrata věčná. A král slávy vejde. Král obvykle vchází východní bránou. Když ve městě očekávali příchod krále východní bránou, všechno přichystali, ozdobili bránu, čestná stráž nastoupila, všichni v pozoru, čekají, až král vejde. To je obraz, který nám Bůh dal. Je brána, kterou vchází král, nepoužije ostatní brány. Teď poslouchejte, o čem Bůh mluví: Říká, že naše těla jsou chrámem živého Boha¹ a také že nevěsta Kristova je nový Jeruzalém. Cituji ze Zjevení, když anděl řekl Janovi: „Pojď, ukážu ti město Jeruzalém,“ a řekl, že město Jeruzalém je nevěsta Kristova.² Zkusíme to propojit. Vy jste chrám, halelujah, ale jste také součástí města. Mnoho chrámů tvoří chrámové město. A tak Bůh říká, že chce mít město, chrámové město s otevřenými, zdviženými branami a vraty, aby On mohl vejít.

Požehnání je v tom, že Duch Páně přichází, vstupuje dovnitř skrze mysl věřícího. Někdo by chtěl otevřít bránu citů, emocí. Emoce jsou další bránou, protože máme čtyři brány. Východní brána – to je mysl, pak jsou emoce, vůle a touhy. Představme si, že bych řekl: „Cítím po těle chvění,

---

¹ 1. Korintským 6:19 – „Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého, jenž přebývá v vás, kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji?“

² Zjevení 21:2 – „A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému.“

cítím chvění, proto je to z Boha.“ Pravda je taková, že Bůh může způsobit chvění vašeho těla, ale nepřichází k vám skrze emoce. On přichází skrze mysl. Bůh mluví o myslí Kristově, a z toho důvodu i o tom, jak otevřít své mysl. Teď mluvíme o tom, jak začít, jak otevřeme svou mysl? Přemýšlej nad Jeho slovem dnem i nocí! A dále ve 3. verši žalmu říká: „Když to budeš činit, budeš *jako strom štípený při tekutých vodách*.“ Halelujah. Budeš stromem, který nepostrádá vodu, je zasazen u řeky. Bůh k nám mluví o tom posledním hnutí, protože Bůh musí vstoupit a zaujmout své místo. Ale nepřijde do napůl hotového domu! Chce, aby stánek byl dokončen, chce vejít dovnitř, aby mohl vládnout vašim emocím, vládnout vaší vůli i vašim touhám, ale nechce je použít k tomu, aby do vás vstoupil. On přichází skrze východní bránu – mysl.

Co myslí Bůh tím přemýšlením? Myslí tím, že musíme mít zacílení, zaměření,. Vím, že tohle vrtá hlavou mnohým křesťanům, protože se neumějí soustředit, nedokážou udržet zacílení na Boha, na Boží věci. A něco vám prozradím – nepřítel to ví taky. A tak nepřítel přichází s hromadou různých rozptýlení. Se všemi možnými vyrušeními, věcmi, které vám berou čas, berou vám energii, vyžadují vaše úsilí. Na konci dne, když chcete pokleknout a ztišit se před Bohem, přemýšlet nad Božím slovem, se vám to nedaří, protože jste úplně vyřízení. Jestli máte práci, která vás unaví tak, že se nemůžete na Boha nebo na Boží věci soustředit, prostě to znamená, že je něco špatně – buď s vámi, nebo s tou prací. Ale Bůh všemohoucí nám říká, že v tomto čase, v této konkrétní době, chce mít lid, který je připravený přemýšlet nad Božím slovem, přemýšlet o Božích věcech den za dnem, noc po noci.

Nevíte, jak přemýšlet nad Božím slovem a zároveň dělat další věci... Chtěl bych vám říct jednu klíčovou věc: Když se ráno probudíte, přijměte myšlenku z Boha, vezměte si verš z Písma a pořádně si ho vryjte do paměti. Víte, že svět věří, že dostatečně často opakovaná lež se vám dostane pod kůži a nakonec jí uvěříte, i když je absurdní? Uvěříte tomu, tak to je. A tak svět bombarduje vaši mysl, bombarduje vaše myšlenky. Začíná to už ráno. Ráno, když se vzbudíte, nedopusťte, nedovolte, aby nějaká myšlenka, nějaká věc vás zaujala dřív, než dostanete slovo od Boha na ten den. Bůh chce, abyste se naučili přemýšlet dnem i nocí. Řekl, že budete jako strom štípený při tekutých vodách, „*kterýž ovoce své vydává časem svým*“.

Bůh všemohoucí chce, abychom se toto naučili. Uvědomte si, že to není dar; soustředěné přemýšlení nedostanete darem, musíte se v něm cvičit. Je to jako když chodíte do školy a něco se tam učíte, učíte se

nějaké řemeslo, profesi a najednou vás lidé začnou oslovovat jménem vaší profese. Začnou říkat: „pane doktore,“ „sestřičko,“ protože jste jim pomohli, prošli jste potřebnými zkouškami a děláte tu profesi. Bůh všemohoucí se vám pokouší sdělit: Když takto můžete fungovat v přirozeném, jak je to v duchovním? Lidé vás za chvíli začnou nazývat „pravým křesťanem“. Protože jsou lidé, kteří vyznávají, že jsou křesťané, ale nejsou schopní manifestovat, zjevovat Krista. Nemůžete zjevovat Krista sami ze sebe, ale když otevřete ty dveře, Ježíš Kristus vstoupí. A když je ve vašich emocích něco špatně a On vejde, vezme své kladivo a začne to napravovat. Halelujah. A vy pokračujete v rozjímání, protože to neznamena: Dnes ráno jsem přemýšlel, už mám pro dnešek splněno. Ne, ne, ne! Proto řekl dnem i nocí. Je to nepřetržitá věc, která stále pokračuje dál a dál. Když jdete spát, pracuje to na vás během spánku, Bůh všemohoucí pracuje tím kladivem na vaší duši, na různých myšlenkách, aby svůj chrám připravil pro sebe sama. Halelujah.

Když nad tím uvažujeme, zjišťujeme, že Bůh má svůj způsob práce a Duch Boží je řemeslník, který pracuje v duši. Jinými slovy, Bůh říká, že musíte přijmout Ježíše jako svého spasitele, a jakmile přijmete Ježíše za svého spasitele, začne vás Ježíš představovat Duchu svatému. Je mi jedno, k jakému patříte vyznání, když přijmete Ježíše Krista jako svého spasitele, začnete růst, protože Bůh vás povede určitou cestou, bude vám říkat určité věci, abyste rostli. Ani nemusíte vědět, že rostete. Víte, ani nevím, jak jsem dorostl do této velikosti. ☺ Amen. Ale stalo se to. Stalo se to, zatímco jsem jedl, cvičil a dělal všechno možné. Rostl jsem. Bůh je řemeslník. A chce pracovat v chrámu našeho srdce a duše. Pokud Mu neotevřeme, nevstoupí dovnitř.

Existuje zvláštní problém – lidé mohou být spasení, a přitom mají po předcích problémy, které se v nich zdají být velice hluboko schované, a někdy ty věci vyplavou na povrch. Leží to tam a čeká na příležitost, kdy vás to bude moci rozložit, přivést do stavu frustrace, naprosto otrávit a zničit. A Bůh všemohoucí říká, že když budete setrvávat v přemýšlení nad Jeho slovem, Duch Boží vás přivede na určité myšlenky, do určitých oblastí, a povede vás do všeliké pravdy. Amen. Je to v Janovi 16:13: *„Ale když přijde ten Duch pravdy, uvedeť vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvit sám od sebe, ale cožkoli uslyší, toť mluvit bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.“*

Někdo řekne: „Ale jak poznám, že je to Duch svatý, kdo ke mně mluví? Když přijmu nějaké slovo, jak to poznám?“ Duch svatý vám nikdy neřekne nic, co odporuje Božímu slovu. Už rozumíte? Duch Boží vám

neřekne nic takového, povede vás do všeliké pravdy. Neřekne vám nic, co je proti, co nesouhlasí s Božím slovem. Psaným Božím slovem, vyjádřeným Božím slovem. Halelujah.

Potkal jsem různé lidi, kteří říkali, že slyšeli hlasy. Slyšeli, že Pán řekl to a to...Je ještě jedna zvláštní věc – Bůh mi o vás neřekne nic, pokud ví, že se začnu na vás dívat spatra. A chtěl bych, abyste vy, bratří, kteří posloucháte, dávali dobrý pozor, protože je to mezi námi běžná věc, že máme sny a vize a stane se, že to jde proti bratru nebo proti sestře, a přesto věříme, že je to z Boha. Amen. Protože si z nějakého důvodu myslíme, že zrovna my jsme Boží mazlíčci a že nám Bůh bude říkat věci o všech ostatních lidech. Chtěl bych, abyste si na to dávali dobrý pozor.

Víte, že mám vždycky spoustu příběhů, a určitě jsem vám už několikrát vyprávěl, co se stalo na Floridě v Miami. Byla tam jedna sestra, která vedla skupinku, a to byla první chyba, kterou ta skupina udělala, že dovolili, aby je vedla sestra. Protože Bůh nepomazal žádnou ženu k tomu, aby byla hlavou shromáždění. Žena má být matkou, má být manželkou, má být vším a může být vším, čím ji Bůh chce mít – může prorokovat, může přinést slovo od Boha, ale nemůže být hlavou, vedoucím shromáždění.

Dobře tedy, ta sestra šla spát a měla sen. Zdálo se jí, že v přední řadě zůstala tři volná sedadla právě v rohu, kudy se přicházelo. Ona tam kázala a přišli tři démoni a sedli si na ty tři židle. Nechci po vás, abyste mi řekli, odkud ten sen přišel. Do této chvíle ani ona nevěděla, odkud to přišlo. Mohlo to znamenat, že Bůh říká, že bude třeba demony napomenout, až zjistíme, že přišli. Jenže potom, když přišla na shromáždění a začala kázat slovo, všichni si ve shromáždění různě posedali, jen ty tři židle zůstaly volné... A když pokračovala, přišly tři sestry a sedly si na ty židle. Ve chvíli, kdy si všimla, že sedí na těch židlích, zavřela Bibli a rozpustila shromáždění – ty tři sestry, to jsou ti tři démoni. Řekl by mi Bůh, že moje sestra, můj bratr, kteří mají dobré porozumění Božího spasení a mají svědectví, že to jsou démoni? Problém je, že ona se přes to nemohla dostat.

Znám případy, kdy lidé vyznávali určité věci a jistí bratří se přes to nedokázali přenést, to znamená, že nestáli na správném místě. Chvála Pánu, proto po nás Bůh chce, abychom se všech těchto věcí zbavili, protože o některých věcech, které v nás jsou, nevíme, nejsme si jisti, nesetkali jsme se s nimi. Ďábel je tam má schované pro zvláštní příležitost. A tak Bůh říká, že bychom měli přemýšlet a rozjímat nad Božím

slovem. „*V srdci svém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.*“ (Ž 119:11) Přemýšlení nad Božím slovem tvoří. Uvědomte si, že ještě nejsme dokončení, jsme napůl hotoví, ještě jsme nebyli učiněni dokonalými. Bůh tu dokonalost nechal na našem přijímání Ježíše Krista, přijetí Krve, to zaprvé. Pak přijetí Ducha svatého, potom křest Duchem svatým a křest do Krista. Bůh nám říká, že to je Jeho způsob tvoření, že ten proces stvoření v nás ještě probíhá. Žalmista říká v 51. žalmu, 12. verši: „*Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých.*“ Poslouchejte: „*Srdce čisté stvoř mi, ó, Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých.*“ To znamená, že dílo stvoření pokračuje a bude pokračovat, dokud se neseběhneme v jednotu víry. To je z Efezským ve 4. kapitole. Halelujah. Srdce čisté stvoř mi, ó, Bože, dokud se neseběhneme.

Bůh ustanovil v Těle Kristově pět služebností. Pět služebností v Těle Kristově. A ať už si to uvědomujete nebo ne, následujete nějaké apoštolské zjevení. Protože apoštolé nám dali na počátku slovo, a slyším, jak mnoho lidí mluví proti bratru Pavlovi to a to a to. Já bych se bál. Duch Boží dal apoštolskou služebnost, aby dávala Jeho lidu pravdu. A dal proroky, aby mohli prorokovat pravdu. Haleluja. A dal... přečtěme si to v Efezským 4:11: „*A onť dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele.*“ Proč je tam to „některé, jiné“? Některé proroky, jiné evangelisty – to znamená, že skupiny lidí měly apoštoly. V určité oblasti byl apoštol, jiný apoštol pokrýval další oblast. Takže následujete určité apoštolské učení. Když například věříte nějakému falešnému učení – třeba kdybyste věřili, že odsud odletíme při vytržení, je to v rozporu s Písmem, následujete apoštolské vedení, které pochází z Anglie od Darbyho a dalších, Scofielda, těch, kteří toto učení zbudovali. Následujete to, a ani to nevíte. Následujete určité apoštolské učení. On dal některé apoštoly, některé proroky.

Prorocká služebnost je velmi unavující služba. Když si prorok nedá pozor, bude zničen, protože někdy slyší Boha a ani tomu nerozumí a musí to poselství předat. Bůh neřekl, že posel musí poselství rozumět. Dá vám poselství, a máte ho předat přesně tak, jak vám bylo poselství dáno. A tak proroci mají velmi těžkou práci. Musí ukřižovat sami sebe. Když prorok povstane, aby mluvil, aby prorokoval, aby předával Boží slovo, to slovo nesmí být kontaminováno jeho vlastními myšlenkami.

Už dříve jsem vám řekl, jak jsem přijal Boží slovo a předával jsem Boží slovo, ale měl jsem k tomu vlastní porozumění. Ohledně času, kdy se to slovo mělo naplnit. Slyšeli jste mě? Byl jsem zahanben, ponížen

před celým shromážděním. Před celými Spojenými státy a zbytkem světa. Ještě nedávno jsem slyšel, jak někdo říká, že jsem falešný prorok, protože jsem řekl, že se stane tehdy a tehdy to a to, a ono se to nestalo. Myslel jsem si, když Bůh řekl, že se stane to a to v listopadu (následující měsíc byl listopad) ... že se stane to a to na začátku roku, když nebudete činit pokání... Předal jsem poselství, ale jak jsem ho předával, řekl jsem v lednu... Řekl jsem v lednu. A to jediné slovíčko kontaminovalo celé poselství, takže jsem vypadal jako hlupák, když leden minul, a nic se nestalo. Nestalo se nic ani v únoru. Ani v březnu. A tehdy už celý svět věděl, že jsem falešný prorok. Ale nikdo si nevšiml, že se to naplnilo v dubnu. A shodou okolností duben byl začátkem židovského roku. Halelujah. A Bůh to věděl.

Proto říkám prorokům: potřebujeme čisté, neposkvrněné Boží slovo. Proto říkám, že by proroci neměli kázat. Proroci nesmějí být kazateli. Když jste proroci, jste ve svěrací kazajce. Bůh vás dal do svěrací kazajky, tam na vás sestoupí Boží sláva. Halelujah. Vzpomínám na doby minulé, na slávu prorocké služebnosti v našem středu, kdy jeden člověk povstal, ukázal na někoho prstem, a ten byl zasažen a hned padl na kolena a děkoval Bohu za slovo, které přijal. Halelujah. Chci vidět proroky prorokovat. Amen. Evangelisty evangelizovat. Kde jsou? Není jich mnoho. Pastýře, aby pásli. Pásli s láskou a s milostí, s laskavostí a se srdcem plným soucitu k malým Božím dětem. I když jsou velcí a urostlí, v Božích očích jsou maličcí. Klopýtají, chodí blátem, zapatlají podlahu. V takovém jsou stavu, a proto přemýšlení o Bohu otevře služebnost ve vaší duši. Je ve vás uzavřená oblast, kterou Bůh chce otevřít, ale dokud neotevřete dveře...

Proto mají někteří lidé dlouhá shromáždění chval a proto si myslím, že někdy by se měli někde sejít a zpívat celou noc. Vzpomínám, když jsme byli mladí a plní života, mívali jsme modlitební shromáždění celou noc a vyzpívali jsme obsah svých srdcí, dokud se Boží duch neuvolnil. Byly dvě tři hodiny ráno a Boží duch zaplavil celé to místo. Halelujah. Víte, neříkám, že by mladí lidé v dnešní době neměli takovou sílu. Ale říkám, bratří, že pastýři musí být laskaví a jemní a milující. Pastýř musí pást. A učitelé musí učit. Amen, učitelé musí učit. Mezi námi jsou hladové děti, duchovně hladové, protože naši učitelé, naše sestry, které dostaly pověření učit tyto děti, dělají jiné věci. A když začnete dělat jiné věci, jiné než Bůh chce, abyste dělali, obvykle se dostanete do potíží..

Když přemýšlíte nad Božím slovem ve dne v noci, dáváte Božímu duchu příležitost dokončit práci ve vaší duši. Nesnažte se dokončit sami

sebe. Vy se nemůžete sami dokončit. I kdybyste znali celou Bibli nazpaměť, nepomůže vám to, pokud nebude ve vašem srdci pracovat Boží duch a nepoužije Boží slovo, aby vás uzdravil. Jsem velmi smuten a znepokojen nad těmi, kteří studují Boží slovo, aby byli zdatní v odpovědích na určitá témata, ale nestudují Boží slovo proto, aby se rozpustilo a nasáklo do jejich srdcí. Bratří, vím, že mnozí z nás jsou experti na určité oddíly z Bible, ale když dojde na pravdu v jiných pasážích, vypustíme je. Když dojde na vás – nejste schopni Boha vidět. Někteří bratři, některé sestry, když dojde na jejich rodinu, jsou tak pohotoví plakat nad svými vlastními dětmi... Kdy naposled jste plakali nad dítětem někoho jiného? Když si uvědomíte, v jakém stavu jsou děti v naší době, je to k pláči. A říkám vám, všemohoucí Bůh vám ukáže jak, jakým způsobem těmto lidem sloužit.

Mluvíme o Božím slově, o zákoně Hospodinově. O rozjímání v Jeho slově, přemýšlení... Přemýšlet neznamená, že vám hlavou proletí jedna myšlenka a řeknete: Ó, dnes ráno jsem přemýšlel nad Božím slovem. Neuložili jste to ve své mysli. A během dne vás Boží slovo opakovaně bombarduje, zasahuje oblasti vašeho srdce, které se protiví, a, požehnán buď všemohoucí Bůh, najednou zjistíte, že aniž byste vědomě cokoli dělali, to slovo, které jste přijali, se dostalo do vašeho srdce, do vaší mysli, máte ho v kapsách své duše. Víte, že vaše duše má tajné kapsy, o kterých nic nevíte? Amen. Vaše duše má tajné kapsy, o nichž nic nevíte, ale Bůh všemohoucí do nich vypustí svoje Slovo. A zachrání vás a vysvobodí a vytrhne z hříchu, který měly stvořit. Tak to měl satan v plánu.

Víte, satan může někoho použít, ale může použít jen tu vaši část, která mu patří. Chci, abyste to slyšeli. Ježíš řekl: „*Jde Kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.*“ (Jan 14:30) Poslouchejte to: „Přichází kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.“ A když byl Ježíš na poušti, hladový, Bible říká, že po čtyřiceti dnech zlačněl. Amen. Po čtyřiceti dnech vyhladověl. Měl hlad. A ďábel čekal, až bude mít Ježíš opravdu hlad, přišel k Němu a řekl: „Podívej, máš moc proměnit kamení v chleba. Máš moc rozmnožit chléb a dát lidem najíst. Proč nepoužiješ svoji moc? Použij svou moc a udělej si chleba. Copak nevidíš, že umíráš?“ Halelujah. Ale Ježíš už měl pro něj připravený verš: „*Psánoť jest: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.*“ (Mat 4:4) Je to slovo, které neustále vychází z Božích úst. Vyšlo z úst Božích a nadále z nich vychází. A tak byl satan na místě uzemněn, neměl, co na to odpovědět, protože věděl, že je to pravda.

A co my, co nám dnes tímto slovem Bůh říká? Říká nám, že jsme v klíčovém bodě v historii lidstva. Jsme požehnaní, že jsme na konci času, přestože mnozí z nás to považují za prokletí, když na nás přijdou těžké časy. Ale jsme požehnaní, že nám byla svěřena bitva na konci války. Blížíme se poslední bitvě a Bůh nám říká, že musíme určité věci napravit. Jednou z nich je oprava našich dveří. Slyšíte mě? Opravte si dveře, aby Král slávy mohl vejít! Co to může být, co by mohlo blokovat mé dveře? Co by mohlo blokovat mé dveře a bránit Králi slávy, aby mohl vejít? Třeba rozptýlení, nesoustředěnost. Dal jsem ten nejjednodušší příklad. Říkáte, že to není hřích? Nesoustředěnost. Nejste zacílení. Slyšeli jste mě? Bůh chce, aby lidé byli zacílení, stejně jako jste se museli soustředit, abyste napsali test, udělali zkoušku. Závěrečná zkouška se blíží, a já vím, že když se blíží termíny, lidé to začnou brát vážně. Amen.

V 2.Timoteovi Pavel říká Timoteovi, svému synovi v Pánu: „*Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka, za nějž by se nebylo proč stydět, a kterýž by právě slovo pravdy rozděloval.*“ (2Tim 2:15) Bůh nám říká, že nelze spravedlivě rozdělovat Slovo pravdy, dokud nepřijde Mistr a nenapraví vaši neobjektivní část. Máte v sobě předpojatost. A jedním z problémů naší předpojatosti je, že jsme neobjektivní sami k sobě, jsme neobjektivní vůči svým dětem. Jsme neobjektivní ke svým manželkám, jsme neobjektivní ke svým manželům, ke svým otcům a matkám. Ke všem těm svým svým jsme předpojatí. A neumíme si pomoci. A vlastně ani nevidíme, že jsme předpojatí. Ale Bůh říká, že Boží slovo ve vás tu vychýlenost napravit a způsobí, že budete tak vyvážení v Bohu, že budete i sami sebe schopni vidět reálně...

Ale zatím nepřemýšlíme jako Boží syn, jako úd Těla Kristova. Když se zamyslíte nad slovy, která Bůh použil – řekl „tělo“ – už jste nad tím někdy přemýšleli? Tělo, každý vlas na mé hlavě, moje nehty, každá částička mého těla má určitou funkci, úkol, který má dělat, aby celé tělo mohlo dokonale fungovat. Tak to je. Jsme duchovně propojeni jeden s druhým, Bible říká „příslušně spojené a svázané“, halelujah. To jsou slova přicházející přímo od Božího ducha. Efezským 4:16: „*Z kteréhožto všecko tělo příslušně spojené...*“ – prst vedle prstu, ruka k paži, paže k rameni, víte, co myslím. Všemohoucí Bůh se nám snaží ukázat, že stvořil Tělo, které je chrámem živého Boha. A fyzické tělo je obrazem toho, co je v Duchu. Chcete-li se tedy něco dozvědět o svém duchovním kolenu, můžete zakusit, jak funguje vaše vlastní koleno, halelujah, a hned vědět, že Bůh použil přirozené věci života, aby nás vyučoval věcem duchovním, jak se píše v 2. Korintským 6:16: „*A jaké spolčení chrámu Božího*

s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakož pověděl Bůh: Že přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem.“

Jinými slovy, bratří, jsme Boží lid, ale tak či onak nejsme ještě dokončení. Vírou, ano, halelujah, jsme dokončení v NĚm. A v NĚm záleží všechna plnost. Ale ještě jsme nebyli zdokonaleni neboli dokončeni, nejsme hotové dílo. A Bůh všemohoucí nám říká: Abys byl dokončen, bratře, dávám ti jednu radu. Řekl: Chci, abys začal dávat pozor, aby ses soustředil, buď zaměřený, začni být zacílený, protože tvoje zaměření nebo tvé přemýšlení nad Jeho slovem dnem i nocí zlomí jařmo ve tvém životě, zlomí jho v životech lidí, za které se modlíš, vysvobodí ty, kteří jsou zranění. A „budeš jako strom štípený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne, a cožkoli činiti budeš, šťastně se ti povede“. Halelujah. A dále je psáno: „Ne tak budou bezbožní...“

A tak vám říkáme Boží slovo, které nám Bůh pro dnešní den dal. Bůh nám řekl, že ať už je špatně co chce, my to nemůžeme napravit, lidskost to nespraví. Viděli jsme věci, které byly s lidmi roky v nepořádku, a doufali jste, že se to změní, ale nezměnilo se to. A ti lidé zemřeli a věděli jste, že Bůh je napravil. Možná v posledních minutách svého života získali nápravu. Pane Ježíši, já nechci čekat až do té doby, abych byl napraven! Chci na to místo dojít! „*Až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.*“ (Ef 4:13) To znamená, že se tam blížíme. A nejde o to, kolik nebo jak velké chyby vidíte na druhých, ale On přichází. Halelujah. Ten snadno nás obkličující hřích možná u sebe ani nejste schopni vidět. Až se všichni sběhneme v jednotu víry a poznání Syna Božího, v dokonalého člověka, do míry postavy plnosti Krista. Můj Ježíši! Tam nás Bůh vede. Půjdem s Ním? Amen.

Dosáhneme toho jediným způsobem, je jen jedna cesta – když Mu dovolíme, aby to udělal. Když se napravím sám, jsem to pořád já. Když mě napraví Bůh, budu jako Kristus. Proto vás prosím, bratří, hleďte na Boží slovo a uvědomte si, že to je pravá realita. To, co vidíme, slyšíme, co fyzicky používáme, to není realita, do které nyní vstupujeme. Vstupujeme do reality, kdy uvidíme Boží slovo chodit a mluvit a pozvedat nás z našich problémů. Ó, Pane, prosím Tě o to! Už nebudte děti. Amen. Víte, Bůh nám dal děti z určitého důvodu. Bůh nás učinil jako děti – jinými slovy, každý z nás byl jednou dítětem. Efezským 4:14-16: „*Abychom již více nebyli děti, zmítající se a točící každým větrem učení*

v neustavičnosti lidské, v chytrosti k oklamávání lstivému; ale pravdu činíce v lásce, rostíme v něj všelikterak, v toho, kterýž jest hlava, totiž Kristus, z kteréhožto všecko tělo příslušně spojené a svázané po všech kloubích (každý kloub – jsi kloub, máš určitou práci) přísluhování, podle vnitřní moci v míru jednoho každého údu, zrůst těla činí, k vzdělání svému v lásce.“

Kdybychom tomu rozuměli, viděli bychom, že je to jako dělník, který pracuje, pracuje a pracuje. Ale Ježíš nemůže pracovat, dokud Mu neotevřete dveře. Amen. A děje se to skrze přemýšlení nad Jeho slovem, tím se ty dveře otevírají. Řekl: „*Máslo a med jísti bude,*“ – co to znamená? Máslo a med jísti bude – o čem to mluví? Rozumíte, bratři a sestry, že Boží slovo bez Ducha vám k ničemu nebude? Člověk například káže dlouhé kázání, neřekne jediné slovo v rozporu s Biblií, ale jeho motiv není zbožný. Jeho cílem je mít velké početné shromáždění, sebrat co nejvíc lidí a získat co nejvíc desátků. Nekáže Boží slovo. Potřebuje máslo, což je smetana z mléka Božího slova. Halelujah, mléko Božího slova, máslo. A potřebuje med, to je směs s Duchem svatým, halelujah. „*Máslo a med jísti bude, až by uměl zavrci zlé, a vyvoliti dobré.*“ (Iz 7:15) Kdybychom tak porozuměli této větě, než se dostaneme k otázkám nebo něčemu dalšímu. Bůh všemohoucí říká: Když kázete nebo mluvíte Boží slovo s jiným motivem, než do Božího slova vložil Ježíš Kristus – zachránit duše a požehnat Jeho lidu, sytit Jeho církvev – tak vlastně vůbec nekázete Boží slovo, protože jste Boží slovo změnili v nástroj k naplnění svých vlastních sobeckých motivů.

Nejlepší biblický příběh na toto téma, který znám, je ten o Pavlovi a Sílasovi, jak kázali a jedna děvečka měla věšteckého ducha. Duch věštění má projevem nejbližše duchu prorocství, Bůh dal do církve proroky, satan do církve vložil věstce. A tak mezi námi jsou tací, kteří budou mluvit v duchu věštění spíše než z Božího ducha. Přečtu vám ten příběh, protože chci, abyste si ho opravdu pamatovali. Je ve Skutcích 16, od 16. verše: „*I stalo se, když jsme šli k modlitbě, že děvečka nějaká, mající ducha věštího, potkala se s námi, kteráž veliký užitek přinášela pánům svým budoucích věcí předpovídáním.*“ Ta dívka za nimi začala chodit a volala: „Tito muži jsou od pravého živého Boha!“ Řekli byste: Hm, tahle osoba je jednou z nás. Vždyť nám vlastně dělá reklamu, že přicházíme od pravého a živého Boha. Ale jejím záměrem a záměrem těch, kteří ji poslali, bylo něco jiného. Využívali ji, aby se dostali do jejich skupiny, do církve. A pak by celou tu věc mohla kontaminovat řečí satanovou. Jedno slůvko tady, jedno tam, a zničila by celé Pavlovo kázání. Myslím, že

nemohu dostatečně zdůraznit, abyste si dali dobrý pozor, až pojedete někam kázat, koho vezmete s sebou, kdo je s vámi v kázání toho Slova. Protože Bůh všemohoucí nám ukázal, že někdy jsme s sebou nevzali správné lidi.

Bylo však potřeba Božího ducha, aby Pavlovi zjevil, že ta dívka nebyla z Boha. *„Ta šedši za Pavlem a za námi, volala, řkuci: Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, kteřížto zvěstují nám cestu spasení.“* (Sk 6:17) Bratří, tady máte typický příklad toho, kdy slova, která říkála, jsou pravdivá, ale nejsou pravda. Ježíš je pravda. Nepřítel může použít pravdivé věci. Ona to říkála se špatným motivem. A já vám říkám, že vidím, že velká část našich kazatelů nemá správný motiv, čekají, že budou povýšeni do pozice pastorů, biskupů nebo nějaké jiné skrze Boží slovo. A používají Boží slovo, aby naplnili své vlastní ambice.

Pavla se dotkl Boží duch, verš 18: *„A to činívala za mnoho dní.“* Pavlovi chvíli trvalo, než tomu opravdu porozuměl. Říkám vám, že už jen ten její hlas by vás duchovně zranil. Už jen zvuk jejího hlasu. *„Pavel pak těžce to nesa, ...“* Byl z toho zarmoucen. To je klíč – když k vám promlouvá ďábel, nesmíte se cítit dobře, jste zarmouceni. *„...a obrátiv se, řekl duchu tomu: Prikazuji tobě ve jménu Ježíše Krista, abys vyšel od ní. I vyšel hned té chvíle.“* Buď Bohu chvála! Chtěl bych, abyste si dnes opravdu vzali k srdci, bratří, že Pán Bůh říká: musíme začít víc a víc rozjímat nad Slovem, tak aby v nás byl zformován Kristus. Budeme Jeho lidem a On bude naším Bohem. Halelujah.

Bůh vám požehnej ve jménu Pána Ježíše. Děkuji, že jste poslouchali. Amen.